

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **J. F., X**
sídlem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2021,
č. j. 110941/2021/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Příbram (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 7. 2021, č. j. MeUPB 71254/2021/Kadl (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že dne 23. 10. 2020 ve 14:46 hodin jako provozovatel vozidla tovární značky F.F.R., registrační značky XA, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť neztotožněný řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že řídil

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

v obci B. v okrese P. v úseku mezi objektem čp. XB a přechodem pro chodce u základní školy (směr Příbram) předmětné vozidlo, po odečtení tolerance měřicího zařízení, nedovolenou rychlostí jízdy 59 km/h. V uvedeném úseku je stanovena obecnou právní úpravou maximální rychlost jízdy na 50 km/h. Neztotožněný řidič se tak dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce sice v úvodu žaloby specifikoval, že podává žalobu podle ustanovení § 244 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), avšak z obsahu žaloby, a soud je povinen posuzovat podání z hlediska jejich obsahu, je zcela zřejmé, že se jedná o žalobu podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné z důvodu nepřezkoumatelnosti a nelogičnosti. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby sdělil subjekt, který v den spáchání přestupku řídil předmětné vozidlo. Žalobce této výzvě vyhověl, přesto nakonec správní orgán I. stupně zahájil řízení s žalobcem, jakožto provozovatelem předmětného vozidla, se kterým byl dne 23. 10. 2020 spáchán přestupek. Žalobce se přitom dovolával závěrů Nejvyššího správního soudu z rozsudku ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014, ve kterém dovodil, že je správní delikt provozovatele vozidla subsidiárním deliktem a za předmětný přestupek je možné postihnout provozovatele vozidla tehdy, není-li možné s určitostí určit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek. Správní orgán I. stupně je povinen činit nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalobce je přesvědčen o tom, že měl správní orgán I. stupně po řidiči aktivně pátrat, měl-li dostatečné indicie, které mohly vést k jeho identifikaci. Jelikož žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně totožnost řidiče, měl správní orgán I. stupně zahájit řízení o přestupku s tímto řidičem.
3. Dále žalobce správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že porušil procesní předpisy v řízení, když o jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 3. 2021, č. j. MeUPB 22165/2021/Kadl, kterým správní orgán I. stupně vyzval žalobce k předložení listiny k prokázání skutečnosti, že předmětné vozidlo řídil žalobcem uvedený D. B., rozhodl až společně s odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí. Podle žalobce žalovaný dále pochybil, když rozhodl o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 3. 2021, č. j. MeUPB 22165/2021/Kadl, tentýž den jako o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
4. Žalobce nakonec upozornil na nesprávně uvedené osobní údaje (příjmení) v napadeném rozhodnutí. Ve výroku napadeného rozhodnutí je totiž označen „J. F.“, což považuje žalobce za nesmyslné a navíc to zasahuje do jeho práva na řádné označení a užití jména a příjmení. Žalobce má za to, že to může snížit vážnost jeho osoby pro účastníky soudních řízení, a to z titulu jeho postavení, ve kterém vystupuje a aktivně koná. Dále poukázal na skutkové údaje, které považuje za nesprávné. Podle žalobce správní orgán I. stupně uvedl a žalovaný přejal nejméně 10x údaj, že dne 26. 10. 2021 Městská policie Příbram oznámila (...) správnímu orgánu I. stupně spáchání přestupku, ačkoli je podle žalobce správný údaj dne 26. 10. 2020, tedy o rok dříve.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve namítal věcnou i místní nepříslušnost Krajského soudu v Praze, a to z důvodu, že žalobce v žalobě uvedl odkaz na ustanovení § 244 a násl.

o. s. ř. Dále žalovaný poukázal na to, že na stránkách exekutorského úřadu Praha 2, J. F. je možno dohledat exekuční vyhlášky na D. B. (ze dne 28. 11. 2019, č. j. 132 EX 1423/28-72, ze dne 2. 1. 2019, č. j. 132 EX 1423 /28-25) Žalovaný tak poukázal na to, že žalobci muselo být v přestupkovém řízení známo, jestli je D. B. dostupný na uvedené adrese a zda přebírá poštu, nebo se mu doručuje vyvěšením na úřední desku. Žalovaný dále odkázal na str. 2-8 a 8-9 napadeného rozhodnutí, kde je popsáno, jaké kroky správní orgány provedly ke zjištění údajného řidiče. A dále poukázal na to, že v odvolání uvedenou adresu v Dubaji uvedl žalobce až poté, když bylo řízení o přestupku řidiče pravomocně zastaveno. K námitce nevykonatelnosti rozhodnutí, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný poukázal na to, že se jedná o rozhodnutí, kterým se toliko upravuje řízení a jeho vykonatelnost nemá žádný vliv na zjištění osoby řidiče. Nakonec žalovaný poukázal na to, že z chybného označení jména žalobce je patrné, že jde jednoznačně o překlep v psaní, ke které u došlo vlivem automatických oprav textového editoru. Chybné označení data oznámení přestupku je pak v napadeném rozhodnutí uvedeno pouze jednou a nikoli 10x, jak uváděl žalobce. Ani tento překlep nemá podle žalovaného vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie Příbram oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 26. 10. 2020, který měl být spáchán dne 23. 10. 2020 v 14:46 v B. na silnici XC ve směru na P. a to tak, že dosud neustanovený řidič, když řídil motorové vozidlo RZ X, překročil maximální povolenou rychlost v obci 50 km/h o 9 km/h, a porušil tak povinnosti stanovené v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
7. Dne 3. 12. 2020 byla žalobci doručena výzva provozovateli vozidla k uhrazení určené částky podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně poučil žalobce o možnosti písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.
8. Dne 14. 12. 2020 sdělil žalobce správnímu orgánu informaci o totožnosti řidiče, který měl řídit vozidlo v době spáchání přestupku. Za řidiče označil D. B., bytem X
9. Správní orgán I. stupně provedl lustraci v systému evidence obyvatel, ze které zjistil, že D. B. měl k 26. 11. 2019 ukončený trvalý pobyt v České republice. V evidenci nebyla evidována žádná doručovací adresa.
10. Správní orgán I. stupně odeslal dne 19. 1. 2021 a dne 17. 2. 2021 D. B. na adresu X výzvu k uhrazení určené částky. Označený řidič si výzvu nepřevzal. Obě doručované výzvy se vrátily správnímu orgánu I. stupně zpět s informací vyznačenou na obálce, že adresát nemá schránku.
11. Dne 17. 3. 2021 doručil správní orgán I. stupně žalobci usnesení ze dne 16. 3. 2021, č. j. MeUPB 22165/2021/Kadl, kterým vyzval žalobce k předložení listiny k prokázání skutečnosti, že vozidlo řídil dne 23. 10. 2020 pan D. B., nebo aby dodal současnou adresu označeného řidiče.
12. Dne 23. 3. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobce proti usnesení ze dne 16. 3. 2021, č. j. MeUPB 22165/2021/Kadl, ve kterém žalobce namítal, že napadené usnesení pomíjí vyšetřovací zásadu, kterou je správní řízení ovládáno. Žalobce namítal, že

jediným cílem vydaného usnesení byla snaha správního orgánu I. stupně ušetřit si práci.

13. Z dalšího výpisu ze systému evidence obyvatel vyplývá, že měl D. B. hlášenou poslední adresu trvalého pobytu na X.
14. Dne 31. 3. 2021 požádal správní orgán I. stupně Úřad městské části Praha 7 o poskytnutí součinnosti ohledně zjištění informací o osobě D. B.. Z přípisu Úřadu městské části Praha 7 ze dne 12. 4. 2021 vyplývá, že má tento úřad k dispozici toliko informaci, že označený řidič ukončil k 26. 11. 2019 trvalý pobyt na území České republiky, aniž by uvedl novou adresu.
15. Dne 20. 4. 2021 odeslal správní orgán I. stupně D. B. na adresu X předvolání k podání vysvětlení, avšak uvedené předvolání nebylo doručeno. Zásilka se vrátila s vyznačenou informací, že je adresát na uvedené adrese neznámý a nemá schránku.
16. Dne 7. 6. 2021 vyzval správní orgán I. stupně Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, místní oddělení policie ČR Výstaviště k poskytnutí součinnosti a prošetření poměrů a místa oznámeného pobytu označeného řidiče. V odpovědi Obvodního ředitelství pro Prahu 1, místní oddělení Holešovice, je uvedeno, že šetření na adrese X bylo s negativním výsledkem. Místně příslušnému orgánu policie dále nejsou známy informace o tom, kde by se měl označený řidič nacházet. Z odpovědi Obvodního ředitelství policie Praha 1, místní oddělení Letná se pak podává, že bylo provedeno šetření na adrese X, kde se měla nacházet bývalá partnerka označeného řidiče, avšak tato informace potvrzena nebyla. Příslušný orgán policie sdělil správnímu orgánu I. stupně též telefonní číslo na označeného řidiče, avšak vyzváněcí tón označuje, že je číslo nedostupné, a dále mu sdělil identifikátor datové schránky uvedeného řidiče. Správní orgán I. stupně zjistil, že příslušná datová schránka označeného řidiče je evidována jako dočasně zneprístupněná/zneplatněná, o čemž učinil i úřední záznam dne 23. 6. 2021.
17. Dne 23. 6. 2021 vydal správní orgán I. stupně usnesení č. j. MeUPB 56429/2021/Kadl, kterým odložil věc, aniž zahájil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit neznámý řidič tím, že dne 23. 10. 2020 ve 14:46 hodin řídil po pozemní komunikaci motorové vozidlo tovární značky F. F. R., registrační značky X, přičemž při řízení vozidla překročil dovolenou rychlost jízdy v obci B., když byla vozidlu v úseku mezi objektem č. p. XB a přechodem pro chodce u základní školy, po odečtení tolerance 3 km/h, naměřena rychlost jízdy 59 km/h, ačkoli byla v daném úseku stanovena obecnou právní úpravou maximální rychlost jízdy 50 km/h. Správnímu orgánu I. stupně se v rámci přípravného řízení nepodařilo do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, zjistit skutečnosti, odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
18. Dne 24. 6. 2021 doručil správní orgán I. stupně žalobci příkaz, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky F. F. R., RZ X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, když dne 23. 10. 2020 ve 14:46 hodin neztotožněný řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že řídil v obci B. v okrese P. v úseku mezi objektem čp. XB a přechodem pro chodce u základní školy (směr P.) předmětné vozidlo, po odečtení tolerance měřicího zařízení, nedovolenou rychlostí 59 km/h, ačkoli byla v uvedeném místě stanovena obecnou právní úpravou rychlost jízdy maximálně 50 km/h. Neztotožněný řidič se tak dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Proti

tomuto příkazu podal žalobce dne 30. 6. 2021 odpor.

19. Dne 26. 7. 2021 se konalo u správního orgánu I. stupně ústní jednání, kterého se žalobce neúčastnil, ačkoli byl k jednání řádně předvolán.
20. Dne 30. 7. 2021 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že porušil § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, když jako provozovatel vozidla tovární značky F. F. R. nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když dne 23. 10. 2020 ve 14:46 hodin neztotožněný řidič porušil výše popsáním jednáním ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a paušální částka náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
21. Dne 16. 8. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno blanketní odvolání, ve kterém žalobce uvedl, že ho doplní do 30 dnů. Dne 23. 8. 2021 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k doplnění blanketního odvolání ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy. V doplnění odvolání ze dne 30. 8. 2021 žalobce namítal, že bylo řízení zatíženo procesní vadou. Žalobce se dovolával toho, že označil řidiče, který měl v době spáchání přestupku řídit předmětné vozidlo. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že provedl toliko šetření *od stolu* a spokojil se s formalistickým závěrem, že nelze označenému řidiči doručovat. Dále sdělil, že provedl vlastní šetření a dne 28. 7. 2021 zjistil adresu, na kterou je možné označenému řidiči doručovat, přičemž tato adresa je P. O. Box 643977, Dubaj, Spojené arabské emiráty. Podle žalobce měly správní orgány pokračovat v řízení s pachatelem přestupku. Podle žalobce pak prvostupňové rozhodnutí přesvědčivě nevypořádalo, jak bylo doručováno pachateli přestupku, jak správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že bude pokračovat v řízení s provozovatelem vozidla a zdali bylo provedené dokazování úplné a bylo přihlédnuto i k polehčujícím okolnostem.
22. Dne 23. 11. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl podané odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

23. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
24. Ve věci rozhodl soud bez jednání podle § 51 s. ř. s. Žalobce ani žalovaný se k výzvě soudu, zda souhlasí s projednáním žaloby bez nařízení jednání, nevyjádřili, a proto se má za to, že s tímto postupem souhlasili. Soud nenařizoval jednání ani za účelem provedení dokazování. Účastníci odkazovali toliko na správní spis, kterým se ale dokazování neprovádí, ze správního spisu soud bez dalšího vychází.

Posouzení žalobních bodů

25. Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou, ve které žalobce namítal, že správní orgán I. stupně neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku předtím, než zahájil řízení s žalobcem jakožto provozovatelem vozidla.
26. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
27. Podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání přestupku prokázáno.
28. Výkladem pojmu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, přičemž z jeho judikatury vyplývá, že správní orgány mají za účelem zjištění pachatele přestupku vyvinout dostatečné úsilí. Zároveň ale dovodil, že pachatele přestupku není možné vypátrat vždy a správní orgány nemusejí vynakládat nepřiměřené úsilí, a to zejména tehdy, jedná-li se ze strany provozovatele vozidla o zjevné obstrukce, když označí jako řidiče osobu s adresou pobytu v zahraničí. Za takové situace klade Nejvyšší správní soud nízké požadavky na to, jaké kroky musí správní orgán učinit dříve, než zahájí správní řízení s provozovatelem vozidla (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2020, č. j. 9 As 260/2018-21, ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 231/2018-18, ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 As 146/2016-29, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 33/2016-53, nebo ze dne 18. 5. 2016, č. j. 3 As 204/2015-22). Nejvyšší správní soud uvedl, že po správních orgánech nelze vyžadovat činění rozsáhlých kroků ke zjištění pachatele přestupku, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla zjevně nevede k nalezení a usvědčení pachatele přestupku.
29. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce ve svém vyjádření ze dne 14. 12. 2020 sice označil u domnělého řidiče doručovací adresu v České republice, avšak správní orgán I. stupně při lustraci v systému evidence obyvatel zjistil, že tato osoba ukončila trvalý pobyt na území ČR dne 26. 11. 2019, tj. více než rok před tím, než žalobce tuto osobu označil jako domnělého řidiče jím provozovaného vozidla. Správní orgán I. stupně přesto učinil opakované pokusy o doručení výzvy na žalobcem uvedenou adresu, avšak bezúspěšné. Správní orgán I. stupně také vyzval ke spolupráci příslušné složky Policie České republiky i Úřad městské části Prahy 7, kde měl označený řidič naposledy hlášené trvalé bydliště. Žádné šetření ovšem nebylo úspěšné a nevedlo ke zjištění aktuálních kontaktních údajů (i zjištěné telefonní číslo bylo deaktivované). Soud tak má za to, že správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, když, nejen že se opakovaně pokusil doručit výzvu na poslední známé bydliště označeného řidiče, ale aktivně pátral po dalších možných kontaktních údajích, na jejichž základě by mohl řidiče následně vyzvat k podání vysvětlení. Správní orgán I. stupně tak nepochybil, když dne 23. 6. 2021 odložil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť se mu

ani po učinění nezbytných kroků nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení. Správní orgán I. stupně ani při součinnosti s Policií České republiky a Úřadem městské části Praha 7 nezjistil adresu, na které by se označený řidič zdržoval, ani jiné kontaktní údaje (datovou schránku měl označený řidič deaktivovanou a mobilní telefon byl nedostupný).

30. Ačkoli žalobce v doplnění odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl nové kontaktní údaje označeného řidiče, konkrétně P. O. Box v Dubaji ve Spojených arabských emirátech, je poskytnutí těchto údajů opožděné, neboť řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu bylo již pravomocně odloženo, a to poté, co správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Jiná by byla situace, pokud by žalobce uvedl doručovací adresu označeného řidiče do Dubaje ještě před odložením přestupku řidiče, pak by byl správní orgán I. stupně povinen pokusit se kontaktovat označeného řidiče i na této adrese.
31. Nad rámec výše uvedeného věcného posouzení pak soud uvádí, že nepřehlédl, že žalobce označil jako řidiče osobu, která mu byla známa z jeho úřední činnosti, neboť žalobce byl pověřený k provádění exekuce ve vztahu k jím označenému řidiči (srov. pověření vydané Obvodním soudem pro Prahu 7 ze dne 9. 10. 2018, č. j. 148 EXE 2308/2018-9). Je otázkou, nakolik je běžné, že soudní exekutor nechává řídit své vozidlo osobou, vůči které vede exekuční řízení, nicméně žalobce musel být na základě této své činnosti nepochybně seznámen s tím, zda se jím označený řidič zdržuje v České republice, či nikoli, a zda se mu daří doručovat písemnosti.
32. Dále žalobce brojil proti tomu, že bylo napadené rozhodnutí vydáno společně s rozhodnutím o odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 3. 2021, č. j. MeUP 22165/2021/Kadl (dále jen „usnesení ze dne 16. 3. 2021“), kterým správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby předložil listinu k prokázání řízení vozidla D. B. nebo dodání současné adresy oznámeného řidiče. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno dříve, než nabylo právní moci usnesení ze dne 16. 3. 2021.
33. Podle § 53 odst. 1 správního řádu může správní orgán usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobě, které je povinnost ukládána.
34. Podle § 76 správního řádu v případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením (odst. 1). Usnesení se oznamuje podle § 72, nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Usnesení, které se oznamuje podle § 72, nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání (odst. 3 věta první a druhá). Proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Proti usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat (odst. 5).
35. Z formulace žalobních bodů je zřejmé, že žalobce nebrojí přímo proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 16. 3. 2021, ani proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti tomuto usnesení ze dne 16. 3. 2021. Žalobce má toliko za to, že bylo v rozporu s procesním postupem správního orgánu, když bylo napadené rozhodnutí vydáno dříve, než nabylo usnesení ze dne 16. 3. 2021 právní moci. Ačkoli nebyl důvod, aby žalovaný nerozhodl o odvolání žalobce proti usnesení ze dne 16. 3. 2021 dříve, tak podle názoru zdejšího soudu neměl tento postup žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 16. 3. 2021 vyzval žalobce

k předložení listin, které měly sloužit k prokázání skutečnosti, že vozidlo provozované žalobcem řídila žalobcem označená osoba, nebo měl žalobce dodat současnou adresu označeného řidiče. Ze správního spisu je přitom zřejmé, že správní orgán I. stupně současně s tím pátral i z moci úřední po žalobcem označeném řidiči, ovšem tohoto řidiče se mu kontaktovat nepodařilo. Správní orgán I. stupně následně odložil věc, aniž zahájil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. K odložení věci však došlo až poté, co správní orgán I. stupně sám učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, které ovšem nespočívaly pouze v tom, že by se správní orgán I. stupně spoléhal výhradně na předložení listin žalobcem. Nevyčkání na rozhodnutí o odvolání proti usnesení ze dne 16. 3. 2021, resp. na okamžik, kdy bude toto usnesení pravomocné, nemohlo mít v projednávaném případě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť správní orgán I. stupně nezjistil důvody, pro které by mohl zahájit řízení ve vztahu k žalobcem označenému řidiči. Posouzení, zda mohl chtít správní orgán I. stupně po žalobci předložit označené listiny není předmětem tohoto řízení, neboť v tomto řízení není napadáno rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2021, č. j. 154254/2021/KUSK/OLPPS/ZAV. Usnesením ze dne 16. 3. 2021 totiž není pouze upravováno vedení řízení, což by mělo za následek kompetenční výlukou ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s., naopak byla usnesením ze dne 16. 3. 2021 ukládána žalobci povinnost, a lze tak mít za to, že toto usnesení splňuje náležitosti rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.

36. Žalobce nakonec poukazoval na nevykonatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu písařské chyby ve jméně žalobce a dále z důvodu, že se v odůvodnění objevují skutkové údaje, které při přezkumu nemohou obstát, když správní orgán I. stupně a žalovaný nejméně 10 x uvádějí, že dne 26. 10. 2021 Městská policie Příbram oznámila spáchání přestupku správnímu orgánu I. stupně, ačkoli je správně datum dne 26. 10. 2020, tedy o rok dříve.
37. Ze správního spisu soud ověřil, že oznámení Městské policie Příbram je ze dne 26. 10. 2020. V prvostupňovém rozhodnutí není v ani jednom případě toto datum uvedeno nesprávně, naopak je zde tento údaj uveden třikrát správně. V napadeném rozhodnutí je pak toto datum uvedeno jednou chybně, ovšem z následujícího textu je pak zcela jednoznačně patrné, že se jedná toliko o písařskou chybu, neboť jsou všechna následující data uvedena správně a v chronologickém sledu po datu 26. 10. 2020 a nikoli po datu 26. 10. 2021. Tato písařská chyba tak nemá za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
38. Dále soud ze správního spisu ověřil, že v oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 26. 10. 2020 byl jako provozovatel vozidla označen správně žalobce, též osobě byla adresována a zaslána výzva provozovateli vozidla k uhrazení určené částky ze dne 3. 12. 2020. Ve výpisu karty vozidla registrační značky XA je též jako provozovatel identifikován správně žalobce. Žalobce byl též správně identifikován v příkazu ze dne 23. 6. 2021 i v prvostupňovém rozhodnutí. Ke zjevnému písařskému pochybení došlo až v uvedení jména žalobce v napadeném rozhodnutí, kdy byl žalobce označen nikoli jako J. F., ale jako J. F. Napadené rozhodnutí bylo nicméně správně doručeno žalobci a u označení žalobce byly uvedeny další údaje, ze kterých je zřejmé, že bylo napadeným rozhodnutím rozhodováno o odvolání žalobce nikoli jiné osoby nebo non-subjektu. U žalobce bylo uvedeno IČO a sídlo, a to bez jakýchkoli pochybení.
39. Komentářová literatura k § 70 správního řádu [srov. Fiala, Z., Frumarová, K., Vetešník, P., Škurek, M., Hrozinková, E., Novotný, V., Sovová, O., Scheu, L.: Správní řád: Praktický komentář (dostupný v systému ASPI)] poukazuje na rozdíly mezi zřejmou nesprávností a

případnou nicotností, přičemž za podstatné považuje, zda je nejen z rozhodnutí, ale i z podkladů zřejmé, že jde o zřejmou nesprávnost. V případě zřejmé nesprávnosti, jak ji soud vyhodnotil i v projednávaném případě, je pak na místě aplikovat § 70 správního řádu. Ačkoli žalovaný zkomolil příjmení žalobce, tak další identifikační údaje jsou zcela shodné s údaji uvedenými ve správním spise. Ze správního spisu je také nade vší pochybnost patrné, že po celou dobu jednaly správní orgány s žalobcem. Žalovaný sice pochybil, když nesprávně uvedl jméno žalobce (namísto příjmení F. uvedl příjmení F.), avšak z ostatních identifikačních údajů (IČO, sídlo) a dalšího obsahu správního spisu je zcela zjevné, že se jedná o písařskou chybu a napadené rozhodnutí nebylo vydáno ve vztahu k tzv. non-subjektu. Napadené rozhodnutí není v důsledku této písařské chyby nezákonné.

40. Závěrem soud konstatuje, že správní orgán I. stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Na napadené rozhodnutí nemělo žádný vliv, že žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti usnesení ze dne 16. 3. 2021 současně s odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí. A nakonec není napadené rozhodnutí nezákonné ani z důvodu zjevných písařských chyb, kterých se žalovaný dopustil.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativu a ostatně ji ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2022

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně